

НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ,
ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ
РИНКІВ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ
(НАЦКОМФІНПОСЛУГ)

вул. Б. Грінченка, 3, м. Київ, 01001, тел.234-39-46, 234-02-24, факс 235-77-51, Код ЄДРПОУ
38062828

№ _____

На № _____

від _____

Державна регуляторна служба
України

Щодо погодження проекту розпорядження
Нацкомфінпослуг

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, відповідно до статті 21 Закону України „Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності” надсилає на погодження доопрацьований за результатами врахованих зауважень та пропозицій Міністерства фінансів України та учасників ринків фінансових послуг проект розпорядження Нацкомфінпослуг „Про затвердження Методики визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам” (далі — проект розпорядження), який розроблено згідно із Законом України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів” та на виконання доручення Секретаріату Кабінету Міністрів України від 07.02.2019 № 4076/1/1-19 щодо пункту 20 Плану організації підготовки проектів актів, необхідних для забезпечення реалізації цього Закону, схваленого на засіданні Кабінету Міністрів України 18.12.2018.

Водночас повідомляємо про доопрацювання аналізу регуляторного впливу із врахуванням зауважень, що надійшли від Державної регуляторної служби України (далі — ДРС) листом від 05.03.2019 № 1418/0/20-19, та за результатами консультацій, наданих фахівцями ДРС з питань підготовки аналізу регуляторного впливу.

Сертифікат 20B4E4ED0D30998C040000004B101B009FA17200
Підписувач Пашко Ігор Володимирович

Дійсний з 15.03.2019 15:31:08 по 15.03.2021 15:31:08

Нацкомфінпослуг

2200/12-5 від 04.04.2019

0.31

№ 1064/1/19-19 від 05.03.2019

Державна регуляторна служба

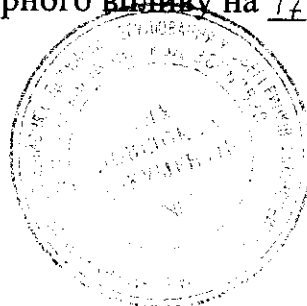
Додатково повідомляємо, що Нацкомфінпослуг листами від 04.03.2019 № 87/12-5, № 1215/12-5 до Міністерства фінансів України та Міністерства економічного розвитку і торгівлі України було надіслано інформацію з питань, зазначених у листі ДРС від 01.03.2019 № 1334/0/20-19, з метою надання відповіді Українській федерації убезпечення, Федерації страхових посередників України і Асоціації страхового бізнесу.

Проект розпорядження оприлюднено 28.03.2018 на офіційному сайті Нацкомфінпослуг.

У зв'язку з вищезазначеним просимо погодити проект розпорядження в найкоротший термін для подальшого подання його до Міністерства юстиції України для державної реєстрації.

- Додатки:
1. Копія проекту розпорядження на 6 арк. в 1 прим.
 2. Порівняльна таблиця до проекту розпорядження на 4 арк. в 1 прим.
 3. Протокол розбіжностей до проекту розпорядження на 21 арк. в 1 прим.
 4. Друкований варіант сторінок офіційного сайту Нацкомфінпослуг на 2 арк. в 1 прим.
 5. Аналіз регуляторного впливу на 17 арк. в 1 прим.

Голова

І. Пашко

НАЦІОНАЛЬНА КОМІСІЯ,
ЩО ЗДІЙСНЮЄ ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ У СФЕРІ РИНКІВ
ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ

26.03.2019

Київ

№ 437

Про схвалення доопрацьованого проекту розпорядження Нацкомфінпослуг «Про затвердження Методики визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам»

Відповідно до пункту 1 частини першої статті 28 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг», пункту 13 Положення про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, від 23 листопада 2011 року № 1070, Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, постановила:

1. Схвалити проект розпорядження Нацкомфінпослуг «Про затвердження Методики визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам», що додається.

2. Департаменту державного регулювання та методології нагляду на ринках фінансових послуг забезпечити подання проекту розпорядження для погодження до заінтересованих органів.

4. Контроль за виконанням цього розпорядження покласти на члена Нацкомфінпослуг Максимчук О.В.

Голова Комісії

І. Пашко

Згідно з чинним законодавством
відповідно до колегіального рішення Комісії

Протокол № 26 засідання
Комісії від 26.03.2019

СХВАЛЕНО

Розпорядження Національної комісії,
що здійснює державне регулювання
у сфері ринків фінансових послуг

26.03.2019

№ 437

Про затвердження Методики визначення
нормативу витрат на виплати страховим
посередникам

Відповідно до підпункту 14.1.125¹ пункту 14.1 статті 14 та абзацу третього підпункту 141.1.3 пункту 141.1 статті 141 Податкового кодексу України, пункту 1 частини першої статті 28 Закону України «Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг» та пункту 13 Положення про Національну комісію, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, затвердженого Указом Президента України від 23 листопада 2011 року № 1070, Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, **постановила:**

1. Затвердити Методику визначення нормативу витрат на виплату страховим посередникам, що додається.

2. Департаменту державного регулювання та методології нагляду на ринках фінансових послуг разом з департаментом юридичного забезпечення подати це розпорядження до Міністерства юстиції України для державної реєстрації.

3. Це розпорядження набирає чинності з першого дня кварталу наступного за кварталом в якому здійснюється його офіційне опублікування.

4. Управлінню забезпечення діяльності Голови та членів Комісії забезпечити оприлюднення цього розпорядження після його державної реєстрації.

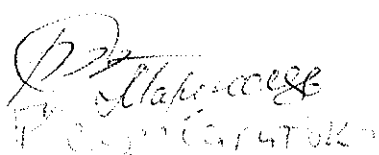
5. Контроль за виконанням цього розпорядження покласти на члена Нацкомфінпослуг Максимчук О.В.

Голова Комісії

І. Пашко

Згідно з чинним законодавством
відповідно до колегіального рішення Комісії

Протокол № 26 засідання
Комісії від 26.03.2019

О.В. Максимчук

І. Пашко

ЗАТВЕРДЖЕНО

Розпорядження Національної комісії,
що здійснює державне регулювання у
сфері ринків фінансових послуг

№ _____

Проект

Методика

визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам

1. Методика визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам (далі – Методика) встановлює порядок розрахунку страховиками нормативу витрат на виплати страховим посередникам.

2. Ця Методика застосовується для цілей підпункту 14.1.125¹ пункту 14.1 статті 14 та абзацу третього підпункту 141.1.3 пункту 141.1 статті 141 Податкового кодексу України для регулювання відносин, що виникають у сфері оподаткування страховиків-платників податку на прибуток підприємств.

Встановлення розміру виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів страхування у розмірі, що перевищує норматив витрат на виплати страховим посередникам, визначений у цій Методиці, не є порушенням страховиком вимог, встановлених цією Методикою.

3. Базою для розрахунку нормативу витрат страховика на виплати (винагороди) страховим посередникам та іншим особам (далі – база для розрахунку нормативу витрат) є сума страхових платежів (страхових внесків, страхових премій), одержаних (нарахованих) страховиком протягом звітного (податкового) періоду за договорами страхування та перестраховування, зменшена на суму страхових платежів (страхових внесків, страхових премій), одержаних (нарахованих) страховиком протягом звітного періоду за договорами перестраховування.

До бази для розрахунку нормативу витрат не включаються страхові платежі (страхові внески, страхові премії), одержані (нараховані) страховиком, що здійснюють страхування життя, за договорами з довгострокового страхування життя, які у відповідності до підпункту 136.2.2 пункту 136.2 статті 136 Податкового кодексу України оподатковуються за ставкою 0 відсотків.

4. Норматив витрат страховика на виплати страховим посередникам (далі – норматив витрат) за звітний (податковий) період розраховується за формулою:

$$NB = \sum_{i=1}^N B_i \times H_i + I, \text{ де}$$

NB – норматив витрат за звітний (податковий) період;

B_i – база для розрахунку нормативу витрат за i -м видом страхування;

H_i – норматив витрат на ведення справи страховика за i -м видом страхування;

N – кількість видів страхування, за якими страховиком протягом звітного (податкового) періоду здійснювалася страхова діяльність;

i – вид страхування, за яким страховиком протягом звітного (податкового) періоду здійснювалася страхова діяльність;

I – інвестиційний дохід страховика, одержаний (нарахований) протягом звітного (податкового) періоду, який визначається:

1) для страховиків, що здійснюють діяльність за видами страхування, іншими, ніж страхування життя, як дохід, отриманий страховиком від інвестування коштів страхових резервів у прийнятні активи відповідно до законодавства, а саме:

проценти, нараховані страховику за звітний (податковий) період на суми банківських вкладних (депозитних) або поточних рахунків, за вирахуванням податків, зборів та платежів;

дивіденди, нараховані страховику за акціями, за вирахуванням податків, зборів та платежів;

дохід, нарахований страховику за державними цінними паперами, за вирахуванням податків, зборів та платежів;

2) для страховиків, що здійснюють страхування життя, як частка інвестиційного доходу, отриманого від розміщення коштів резервів із страхування життя, у розмірі граничних витрат страховика на ведення справи щодо інвестиційного доходу відповідно до законодавства.

5. Розмір нормативу витрат на ведення справи за видами страхування визначається:

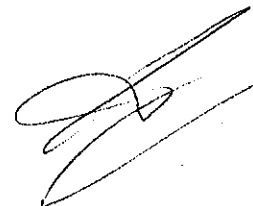
1) за видами добровільного страхування – максимальна гранична частка нормативних витрат на ведення справи у страховому тарифі, розрахована страховиком відповідно до законодавства та зазначена ним у правилах страхування, що зареєстровані Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України або Нацкомфінпослуг. Якщо правилами страхування не встановлено розміру нормативних витрат на ведення справи, то він визначається у розмірі 20 відсотків.

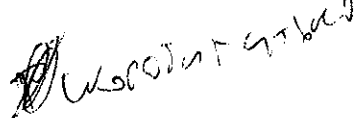
2) за видами обов'язкового страхування – гранично допустиме значення нормативу витрат на ведення страхової справи як складової частини страхового тарифу, визначене законодавством.

6. Для розрахунку різниці, зазначеної в абзаці третьому підпункту 141.1.3 пункту 141.1 статті 141 Податкового кодексу України, необхідно загальну суму виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів страхування за всіма видами страхування за звітний (податковий) період зменшити на суму нормативу витрат, розраховану згідно з пунктом 4 цієї Методики, за аналогічний період.

При цьому до виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів страхування не включаються виплати (винагороди) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів з довгострокового страхування життя, які у відповідності до підпункту 136.2.2 пункту 136.2 статті 136 Податкового кодексу України оподатковуються за ставкою 0 відсотків.

Директор департаменту державного регулювання
та методології нагляду на ринках фінансових послуг

 Н. Лех

 М. Кобець

ПОРІВНЯЛЬНА ТАБЛИЦЯ
до доопрацьованого проекту розпорядження Нацкомфінпослуг «Про затвердження Методики визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам»

Зміст положення (норми) схваленого проекту акта	Зміст положення (норми) доопрацьованого проекту акта
Проект розпорядження Нацкомфінпослуг «Про затвердження Методики визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам»	
3. Це розпорядження набирає чинності з дня його офіційного опублікування.	3. Це розпорядження набирає чинності з першого дня кварталу наступного за кварталом в якому здійснюється його офіційне опублікування.
Проект Методики визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам	
2. Ця Методика застосовується виключно для цілей абзацу третього пункту 141.1.3 пункту 141 Податкового Кодексу України для регулювання відносин, що виникають у сфері оподаткування страховиків-резидентів.	2. Ця Методика застосовується для цілей підпункту 141.125 ¹ пункту 141.1 статті 14 та абзацу третього підпункту 141.1.3 пункту 141.1 статті 141 Податкового Кодексу України для регулювання відносин, що виникають у сфері оподаткування страховиків-платників податку на прибуток підприємств.
3. Базою для розрахунку нормативу витрат страховика на виплати страховим посередникам (далі – база для розрахунку нормативу витрат) є сума страхових платежів (страхових внесків, одержаних премій), одержаних та перестраховування, зменшена на суму страхових платежів (нарахованих) страховиком протягом звітного періоду за договором перестраховування.	3. Базою для розрахунку нормативу витрат страховика на виплати (винагороди) страховим посередникам та іншим особам (далі – база для розрахунку нормативу витрат) є сума страхових (нарахованих) страховиком протягом звітного періоду за договором перестраховування, зменшена на суму страхових платежів (страхових внесків, одержаних премій), одержаних та перестраховування, зменшена на суму страхових платежів (страхових внесків, одержаних премій), одержаних (нарахованих) страховиком протягом звітного періоду за договором перестраховування.

<p>Абзац відсутній</p>	<p>До бази для розрахунку нормативу витрат не включаються страхові платежі (страхові внески, страхові премії), одержані (нараховані) страховиком, що здійснюють страхування життя, за договорами з довгострокового страхування життя, які у відповідності до підпункту 136.2.2 пункту 136.2 статті 136 Податкового кодексу України оподатковуються за ставкою 0 відсотків.</p>
<p>4. Норматив витрат страховика на виплати страховим посередникам (далі – норматив витрат) за звітний період розраховується за формулою:</p> $NB = \sum_{i=1}^N B_i \times H_i + I, \text{ де}$	<p>4. Норматив витрат страховика на виплати страховим посередникам (далі – норматив витрат) за звітний (податковий) період розраховується за формулою:</p> $NB = \sum_{i=1}^N B_i \times H_i + I, \text{ де}$
<p>NB – норматив витрат за звітний період;</p>	<p>NB – норматив витрат за звітний (податковий) період;</p>
<p>B_i – база для розрахунку нормативу витрат за і-м видом страхування;</p>	<p>B_i – база для розрахунку нормативу витрат за і-м видом страхування;</p>
<p>H_i – норматив витрат на ведення справи страховика за і-м видом страхування;</p>	<p>H_i – норматив витрат на ведення справи страховика за і-м видом страхування;</p>
<p>n – кількість видів страхування, за якими страховиком протягом звітного періоду здійснювалася страхова діяльність;</p>	<p>N – кількість видів страхування, за якими страховиком протягом звітного (податкового) періоду здійснювалася страхова діяльність;</p>
<p>i – вид страхування, за яким страховиком протягом звітного періоду здійснювалася страхова діяльність;</p>	<p>i – вид страхування, за яким страховиком протягом звітного (податкового) періоду здійснювалася страхова діяльність;</p>
<p>I – інвестиційний дохід страховика, одержаний (нарахований) протягом звітного періоду, який визначається:</p>	<p>I – інвестиційний дохід страховика, одержаний (нарахований) протягом звітного (податкового) періоду, який визначається:</p>
<p>1) для страховиків, що здійснюють діяльність за видами страхування,</p>	<p>1) для страховиків, що здійснюють діяльність за видами</p>

іншими, ніж страхування життя, як дохід, отриманий страхуваним життя, як дохід, отриманий від страхування життя, ніж страхування життя, як дохід, отриманий інвестування коштів страхових резервів у прийнятні активи відповідно до законодавства, а саме:	
проценти, нараховані страховику за звітний період на суми банківських вкладних (депозитних) або поточних рахунків, за вирахуванням податків, зборів та платежів;	проценти, нараховані страховику за звітний період на суми банківських вкладних (депозитних) або поточних рахунків, за вирахуванням податків, зборів та платежів;
дивіденди, нараховані страховику за акціями, за вирахуванням податків, зборів та платежів;	дивіденди, нараховані страховику за акціями, за вирахуванням податків, зборів та платежів;
Дохід, нарахований страховику за державними цінними паперами, за вирахуванням податків, зборів та платежів;	Дохід, нарахований страховику за державними цінними паперами, за вирахуванням податків, зборів та платежів;
2) для страховиків, що здійснюють страхування життя, як частка інвестиційного доходу, отриманого від розміщення коштів із страховання життя, у розмірі граничних витрат страховика на ведення справи щодо інвестиційного доходу відповідно до законодавства.	2) для страховиків, що здійснюють страхування життя, як частка інвестиційного доходу, отриманого від розміщення коштів із страховання життя, у розмірі граничних витрат страховика на ведення справи щодо інвестиційного доходу відповідно до законодавства.
5. Розмір нормативу витрат на ведення справи за видами страхування визначається:	5. Розмір нормативу витрат на ведення справи за видами страхування визначається:
1) за видами добровільного страхування – частка нормативних витрат на ведення справи у страховому тарифі, розрахована відповідно до законодавства та зазначена ним у правилах страхування, що зареєстровані Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України або Нацкомфінпослуг;	1) за видами добровільного страхування – максимальна гранична частка нормативних витрат на ведення справи у страховому тарифі, розрахована страховиком відповідно до законодавства та зазначена ним у правилах страхування, що зареєстровані Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України або Нацкомфінпослуг. Якщо правилами страхування не встановлено розміру нормативних витрат на ведення справи, то він визначається у розмірі 20 відсотків.
6. Для розрахунку різниці, зазначеної в абзаці третьому підпункту 141.1.3 статті 141 Податкового Кодексу України, необхідно загальну суму виплат (винагород) страховим посередникам та іншим	6. Для розрахунку різниці, зазначеної в абзаці третьому підпункту 141.1.3 пункту 141.1.3 статті 141 Податкового Кодексу України, необхідно загальну суму виплат (винагород) страховим посередникам та іншим

особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання страхування за всіма видами страхування за звітний період зменшити на (продовження) договорів страхування за всіма видами страхування за звітний період зменшити на суму нормативу витрат, розрахований згідно з пунктом 4 цієї Методики, за звітний (податковий) період зменшити на суму нормативу витрат, розраховану згідно з пунктом 4 цієї Методики, за аналогічний період.

Абзац відсутній

При цьому до виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів страхування не включаються виплати (винагороди) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів з довгострокового страхування життя, які у відповідності до підпункту 136.2.2 пункту 136.2 статті 136 Податкового кодексу України оподатковуються за ставкою 0 відсотків.

Директор департаменту державного регулювання
та методології нагляду на ринках фінансових послуг

Н. Лех

ПРОТОКОЛ РОЗБІЖНОСТЕЙ
за проектом розпорядження Нацкомфінпослуг «Про затвердження Методики визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам» (далі - проект розпорядження)

Робота, проведена з урегулювання розбіжностей: в період оприлюднення проекту розпорядження надійшли зауваження (пропозиції) від: Міністерства фінансів України (далі - Мінфін), Національної асоціації страховиків України (далі – НАСУ), Федерації страхових посередників України (далі – ФСПУ), Приватного акціонерного товариства «ГРАВЕ УКРАЇНА Страхування життя» (далі – ГРАВЕ УКРАЇНА), ПРАТ «МетЛайф» (далі – МетЛайф), Української федерації ubezpieczenia (далі - УФУ).
 Робота з урегулювання розбіжностей проводилась, оскільки пропозиції надійшли в період оприлюднення проекту розпорядження.

<p align="center">Редакція спірної частини проекту акта</p>	<p align="center">Орган, який подав зауваження (пропозиції) і їх зміст</p>	<p align="center">Рішення головного розробника щодо врахування зауважень (пропозицій). Мотиви їх відхилення зауважень в цілому чи частково</p>
<p align="center">Проект розпорядження Нацкомфінпослуг «Про затвердження Методики визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам»</p>		
<p>Пункт 3 проекту розпорядження:</p> <p>3. Це розпорядження набирає чинності з дня його офіційного опублікування</p>	<p align="center">УФУ</p> <p>Чітко передбачити термін набрання чинності Методики з 1 січня 2020 року, що надасть страховикам можливість отримати додаткові роз'яснення, зареєструвати нові редакції правил страхування та адаптувати внутрішні операційні процеси для того щоб виконувати норми ПКУ належним чином лист від 18.02.2019 № 2/375 (надійшов 26.02.2018 за № 617/11).</p>	<p align="center">Враховано частково</p> <p>Викласти пункт 3 проекту розпорядження в такій редакції:</p> <p>“3. Це розпорядження набирає чинності з першого дня кварталу наступного за кварталом в якому здійснюється його офіційне опублікування.”</p>
<p align="center">Проект Методики визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам</p>		
	<p align="center">Мінфін</p> <p>В абзаці першому пункту 2 проекту Методики: слова «виключно для цілей» замінити словами та цифрами «для цілей підпункту 14.1.1251</p>	<p align="center">Враховано</p> <p>Викласти абзац перший пункту 2 проекту Методики у такій редакції:</p>

<p>2. Ця Методика застосовується виключно для цілей абзацу третього підпункту 141.1.3 пункту 141.1 статті 141 Податкового Кодексу України для регулювання відносин, що виникають у сфері оподаткування страховиків-резидентів.</p>	<p>пункту 14.1 статті 14 та»; слова «страховиків-резидентів» замінити словами «страховиків-платників податку на прибуток підприємств».</p>	<p>“2. Ця Методика застосовується для цілей підпункту 14.1.125¹ пункту 14.1 статті 14 та абзацу третього підпункту 141.1.3 пункту 141.1 статті 141 Податкового Кодексу України для регулювання відносин, що виникають у сфері оподаткування страховиків-платників податку на прибуток підприємств.”</p>
<p>3. Базою для розрахунку нормативу витрат страховика на виплати страховим посередникам (далі – база для розрахунку нормативу витрат) є сума страхових платежів (страхових внесків, страхових премій), одержаних (нарахованих) страховиком протягом звітного періоду за договорами страхування та перестрахування, зменшена на суму страхових платежів (страхових внесків, страхових премій), одержаних (нарахованих) страховиком протягом звітного періоду за договорами перестрахування.</p>	<p>У пункті 3 проекту Методики: після слів «страховим посередникам» доповнити словами «та іншим особам»; слова «звітного періоду» замінити словами «звітного (податкового) періоду».</p>	<p>Враховано</p> <p>Викласти абзац перший пункту 3 проекту Методики у такій редакції:</p> <p>“3. Базою для розрахунку нормативу витрат страховика на виплати (винагороди) страховим посередникам та іншим особам (далі – база для розрахунку нормативу витрат) є сума страхових платежів (страхових внесків, страхових премій), одержаних (нарахованих) страховиком протягом звітного (податкового) періоду за договорами страхування та перестрахування, зменшена на суму страхових платежів (страхових внесків, страхових премій), одержаних (нарахованих) страховиком протягом звітного періоду за договорами перестрахування.”</p>
<p>4. Норматив витрат страховика на виплати страховим посередникам (далі – норматив витрат) за звітний період</p>	<p>У пункті 4 проекту Методики: в абзацах першому, третьому та десятому слова «за звітний період» замінити словами «за звітний (податковий) період»; в абзаці постому знак «п» замінити знаком «н»; в абзацах шостому, сьомому та восьмому словам «звітного періоду» замінити словами «звітного (податкового) періоду».</p>	<p>Викласти пункт 4 проекту Методики у такій редакції:</p> <p>“4. Норматив витрат страховика на виплати страховим посередникам (далі – норматив витрат) за звітний</p>

розраховується за формулою:

$$NB = \sum_{i=1}^N B_i \times N_i + I, \text{ де}$$

NB – норматив витрат за звітний період;

B_i – база для розрахунку нормативу витрат за і-м видом страхування;

N_i – норматив витрат на ведення справи страховика за і-м видом страхування;

n – кількість видів страхування, за якими страховиком протягом звітного періоду здійснювалася страхова діяльність;

i – вид страхування, за яким страховиком протягом звітного періоду здійснювалася страхова діяльність;

I – інвестиційний дохід страховика, одержаний (нарахований) протягом звітного періоду, який визначається:

1) для страховиків, що здійснюють діяльність за видами страхування, іншими, ніж страхування життя, як дохід, отриманий страховиком від інвестування коштів страхових резервів у прийнятні активи відповідно до законодавства, а саме:

проценти, нараховані страховику за звітний період на суми банківських вкладних (депозитних) або поточних рахунків, за

(податковий) період розраховується за формулою:

$$NB = \sum_{i=1}^N B_i \times N_i + I, \text{ де}$$

NB – норматив витрат за **звітний (податковий) період**;

B_i – база для розрахунку нормативу витрат за і-м видом страхування;

N_i – норматив витрат на ведення справи страховика за і-м видом страхування;

N – кількість видів страхування, за якими страховиком протягом **звітного (податкового) періоду** здійснювалася страхова діяльність;

i – вид страхування, за яким страховиком протягом **звітного (податкового) періоду** здійснювалася страхова діяльність;

I – інвестиційний дохід страховика, одержаний (нарахований) протягом **звітного (податкового) періоду**, який визначається:

1) для страховиків, що здійснюють діяльність за видами страхування, іншими, ніж страхування життя, як дохід, отриманий страховиком від інвестування коштів страхових резервів у прийнятні активи відповідно до законодавства, а саме:

проценти, нараховані страховику за **звітний (податковий) період** на суми банківських вкладних (депозитних) або поточних рахунків, за вираховуванням

<p>вирахованням податків, зборів та платежів; дивіденди, нараховані страховику за акціями, за вирахованням податків, зборів та платежів; дохід, нарахований страховику за державними цінними паперами, за вирахованням податків, зборів та платежів; 2) для страховиків, що здійснюють страхування життя, як частка інвестиційного доходу, отриманого від розміщення коштів резервів із страхування життя, у розмірі граничних витрат страховика на ведення справи щодо інвестиційного доходу відповідно до законодавства.</p>	<p>У пункті 6 проекту Методики: слова «за звітний період» та «за аналогічний період» замінити відповідно словами «за звітний (податковий) період» та «за такий звітний (податковий) період»; слова «на норматив витрат, розрахований» замінити словами «на суму нормативу витрат, розраховану».</p>	<p>податків, зборів та платежів; дивіденди, нараховані страховику за акціями, за вирахованням податків, зборів та платежів; дохід, нарахований страховику за державними цінними паперами, за вирахованням податків, зборів та платежів; 2) для страховиків, що здійснюють страхування життя, як частка інвестиційного доходу, отриманого від розміщення коштів резервів із страхування життя, у розмірі граничних витрат страховика на ведення справи щодо інвестиційного доходу відповідно до законодавства.”</p>
<p>6. Для розрахунку різниці, зазначеної в абзаці третьому підпункту 141.1.3 пункту 141.1 статті 141 Податкового Кодексу України, необхідно загальну суму виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (пролонгації) договорів страхування за всіма видами страхування за звітний період зменшити на норматив витрат, розрахований згідно з пунктом 4 цієї Методики, за аналогічний період.</p>	<p>Враховано Викласти абзац перший пункту 6 проекту Методики у такій редакції:</p>	<p>“6. Для розрахунку різниці, зазначеної в абзаці третьому підпункту 141.1.3 пункту 141.1 статті 141 Податкового Кодексу України, необхідно загальну суму виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (пролонгації) договорів страхування за всіма видами страхування за звітний (податковий) період зменшити на суму нормативу витрат, розраховану згідно з пунктом 4 цієї Методики, за аналогічний період.”</p>

НАСУ

Щодо обмеження для мети Методики відсотку частки нормативних витрат на ведення справи у страховому тарифі.

Пропонується для мети Методики запровадити граничну межу частки нормативних витрат на ведення справи у страховому тарифі за видами добровільного страхування на рівні 50%.

У зв'язку з цим слід зазначити, що за даними, наданими Страховиками на запит Нацкомфінпослуг у процесі підготовки проекту Методики, за даними 27 страховиків рівень витрат на ведення справи у добровільних видах страхування було обраховано на рівні 35%, а за даними ще 5 страховиків - 38%. Тобто за даними показової вибірки страховиків вбачається, що рівень витрат на ведення справи у розмірі 51% запропоновано навіть із розрахунком на можливе його збільшення.

Щодо розміру обмеження витрат (для мети Методики) слід зазначити, що, наприклад, у відповідності до МСФЗ 17 «Страхові контракти» страховим є контракт, за яким одна сторона (емітент) приймає **значний страховий ризик** від іншої сторони (держателя страхового полісу), погоджуючись виплатити держателеві страхового полісу компенсацію в разі певної події в майбутньому, настання якої пов'язане з невизначеністю, — страхової події, що справляє на держателя страхового полісу несприятливий вплив. При застосуванні МСФЗ 17 суб'єкт господарювання розглядає

Не враховано

Запровадження граничного розміру нормативних витрат на ведення справи у страховому тарифі за видами добровільного страхування не є предметом правового регулювання проекту Методики.

Також відповідно до частини третьої статті 10 Закону України «Про страхування» страхові тарифи при добровільній формі страхування обчислюються страховиком актуарно (математично) на підставі відповідної статистики настання страхових випадків, а за договорами страхування життя - з урахуванням величини інвестиційного доходу, яка повинна зазначатися у договорі страхування. Конкретний розмір страхового тарифу визначається в договорі страхування за згодою сторін.

Згідно з частиною другою статті 41 Закону України «Про страхування» не допускається, за винятком обов'язкових видів страхування, страхування життя, майна фізичних осіб, перестрахування, страхування експортно-імпорتنих поставок під гарантію держави, страхування сільськогосподарської продукції з державною підтримкою та діяльності страхових посередників, будь-яке централізоване регулювання (уніфікація, обмеження, обов'язковість тощо) розмірів страхових платежів (тарифів) і страхових сум (страхового відшкодування), умов укладання страхових договорів, взаємовідносин

<p>5. Розмір нормативу витрат на ведення</p>	<p>свої суттєві права та обов'язки незалежно від того, чи виникають вони на підставі контракту, закону або нормативно-правового акту. Стосовно конкретного розміру поняття «значний» МСФЗ 17 його не містить, а описує, втім, якщо вдатися до аналогії закону, що дозволена законодавством України, то можна дійти висновку, що у поняття «значний» зазвичай законодавець вкладає величину, що перевищує 50 відсотків від певної величини (наприклад, Закон України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю»). Вважаємо, що встановлення для мети Методики вказаного обмеження у 51 % дозволить уникнути ситуації, за якої страховиками задія ухилення від оподаткування може бути умисно встановлено у Правилах страхування максимальні значення нормативу витрат на ведення справи у добровільних видах страхування для фактичного завищення нормативу у обов'язкових видах.</p> <p>Також слід зауважити, що ст.41 Закону України «Про страхування» передбачено випадки, у яких допускається регулювання (уніфікація, обмеження, обов'язковість тощо) розмірів страхових платежів (тарифів) і страхових сум (страхового відшкодування), умов укладання страхових договорів, взаємовідносин страховика і страхувальника, що дозволяє Нацкомфінпослуг у даному випадку встановлювати певні обмеження.</p> <p>Пропонується висласти підпункт 1 пункту 5 Методики у такій редакції:</p>	<p>страховика і страхувальника, якщо вони не суперечать законодавству України</p> <p>Отже, встановлення граничного розміру витрат на ведення справи у страховому тарифі за видами добровільного страхування не відповідає вимогам статті 41 Закону України «Про страхування».</p>
<p>Розмір нормативу витрат на ведення справи за видами страхування визначається:</p>	<p>Розмір нормативу витрат на ведення справи за видами страхування визначається:</p>	

<p>справи за видами страхування визначається:</p>	<p>1) за видами добровільного страхування – частка нормативних витрат на ведення справи у страховому тарифі, розрахована страховиком відповідно до законодавства та зазначена ним у Правилах страхування, що зареєстровані Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України або Нацкомфінпослуг;</p> <p>2) за видами обов'язкового страхування – гранично допустиме значення нормативу витрат на ведення страхової справи як складової частини страхового тарифу, визначене законодавством.</p>	<p>1) за видами добровільного страхування - частка нормативних витрат на ведення справи у страховому тарифі, розрахована страховиком відповідно до законодавства та зазначена ним у Правилах страхування, що зареєстровані Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України або Нацкомфінпослуг, <i>але не більше 51%</i>;</p> <p>2) за видами обов'язкового страхування - гранично допустиме значення нормативу витрат на ведення страхової справи як складової частини страхового тарифу, визначене законодавством.</p>	
<p>3. Базою для розрахунку нормативу витрат страховика на виплати страховим посередникам (Далі – база для розрахунку нормативу витрат) є сума страхових платежів (страхових внесків, страхових премій), одержаних (нарахованих) страховиком протягом звітного періоду за договорами</p>	<p>Страховики, що здійснюють страхування життя при розрахунку нормативу витрат на виплати страховим посередникам виключають з розрахунків довгострокові договори страхування життя, які у відповідності до підпункту 136.2.2 пункту 136.2 статті 136 Податкового кодексу України оподатковуються за ставкою 0%.</p>	<p>Враховано</p>	
<p>Щодо виключень із розрахунків нормативу витрат на ведення справи для мети Методики довгострокових договорів страхування життя.</p> <p>Пропонується виключити із розрахунків нормативу витрат на ведення справи довгострокові договори страхування життя. Так згідно підпункту 136.2.2 пункту 136.2 статті 136 Податкового кодексу України під час провадження страхової діяльності юридичних осіб - резидентів одночасно із ставкою податку на прибуток, визначеною у пункті 136.1 цієї статті, ставки податку на дохід</p>	<p>Пункт 3 проекту Методики доповнити абзацом другим:</p>		

страхування та перестрахування, зменшена на суму страхових платежів (страхових внесків, страхових премій), одержаних (нарахованих) страховиком протягом звітного періоду за договорами перестрахування.

Абзаци другий відсутній

6. Для розрахунку різниці, зазначеної в абзаці третьому підпункту 141.1.3 пункту 141.1 статті 141 Податкового Кодексу України, необхідно загалом суму виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів

встановлюються у таких розмірах: 0 відсотків за договорами з довгострокового страхування життя, договорами добровільного медичного страхування та договорами страхування у межах недержавного пенсійного забезпечення, зокрема договорів страхування додаткової пенсії, та визначених підпунктами 14.1.52, 14.1.52-1, 14.1.52-2 і 14.1.116 пункту 14.1 статті 14 цього Кодексу.

Підпункт 14.1.52 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України, що визначає вимоги до договорів, що можуть визначатися договорами довгострокового страхування життя, встановлює вичерпні ознаки, яким мають відповідати вказані договори: мінімальний строк дії договору, передбачений порядком здійснення страхової виплати, строк, протягом якого виплати не можуть бути здійснені, вимоги до осіб, що можуть бути вигодонабувачами, тощо.

Оскільки вимоги до даного виду договорів чітко передбачено податковим законодавством України, виключається можливість віднесення до їх числа інших подібних договорів, що не відповідають ознакам підпункту 14.1.52 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України. Вказана теза підтверджена як судовою практикою, та і чисельними позиціями податкових органів України.

Таким чином, оскільки Податковим кодексом України передбачена нульова ставка податку за договорами з довгострокового страхування життя, пропонуємо виключити вказаний вид договорів при розрахунку нормативу витрат на виплати страховим посередникам.

До бази для розрахунку нормативу витрат не включаються страхові платежі (страхові внески, страхові премії), одержані (нараховані) страховиком, що здійснюють страхування життя, за договорами з довгострокового страхування життя, які у відповідності до підпункту 136.2.2 пункту 136.2 статті 136 Податкового кодексу України оподатковуються за ставкою 0 відсотків.

Пункт 6 проекту Методики доповнити новим абзацом другим:

При цьому до виплат

страхування за всіма видами страхування за звітний період зменшити на норматив витрат, розрахований згідно з пунктом 4 цієї Методики, за аналогічний період.

Абзац другий відсутній

Пункт відсутній

ГРАВЕ УКРАЇНА
З огляду на те, що страховики зі страхування життя можуть укладати договори за умовами яких передбачено обов'язок страховика здійснити страхову виплату в разі настання страхових випадків, встановлених законодавством, звертаємось до вас із пропозицією доповнити Методику пунктом 7, згідно якого передбачити:

7. Дія цієї методики не поширюється на договори страхування життя, які передбачають обов'язок страховика здійснити страхову виплату згідно з договором страхування у разі смерті

(винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (пролонгації) договорів страхування не включаються виплати (винагороди) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (пролонгації) договорів з довгострокового страхування життя, які у відповідності до підпункту 136.2.2 пункту 136.2 статті 136 Податкового кодексу України оподатковуються за ставкою 0 відсотків.

Враховано по суті в доопрацьованій редакції пункту 3 та 6 проекту Методики

застрахованої особи та/або іншого страхового випадку, передбаченого договором страхування життя, в тому числі, але не виключно дожиття застрахованої особи до закінчення строку дії договору страхування та/або досягнення застрахованою особою визначеного договором віку

Згідно Методики встановлюється порядок розрахунку страховиками нормативу витрат на виплати страховим посередникам (надалі - Порядок) за всіма без виключення видами страхування.

Поряд із цим Товариство переконане, що застосування Порядку до договорів страхування життя, строк дії яких перевищує п'ять років і сягає в середньому по портфелю 20 років, є неприйнятним та таким, що безпідставно збільшить податкове навантаження на страховиків ринку класичного страхування життя. Так, у всьому світі, та в Україні зокрема, середньоринковий показник комісії, яку страховики зі страхування життя сплачують страховим посередникам за посередництво в укладанні договорів страхування життя, становить не більше 10% від суми страхових премій, сплачених страховальником протягом всього строку дії договору страхування (10, 15, 20 років). При цьому, з огляду саме на довгостроковість договорів, специфіка оплати послуг страхового посередника на ринку страхування життя у всьому світі полягає в тому, що виплата всього розміру комісійної винагороди здійснюється не поступово, протягом всього строку дії договорів страхування життя, а протягом перших п'яти років дії договору, із яких перші три роки

(особливо перший) є роками основного навантаження на страховика зі сплати комісії. Відтак, хоча протягом строку дії договорів класичного страхування життя відсутня фактична позитивна різниця між сумою будь-яких виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовгації) договорів страхування життя та сумою нормативу витрат на виплати страховим посередникам, вказана у підпункті 141.1.3 пункту 141.1 ст. 141 Податкового кодексу України, діяльність страховиків зі страхування життя підпадає під дію зазначеного положення Податкового кодексу України, оскільки специфіка виплати винагороди страховим посередникам на ринку класичного страхування життя Методикою не врахована.

Врегулювання вказаної ситуації, на думку Товариства, можливе шляхом виведення із під дії Методики договорів страхування життя, які одночасно із ризиком смерті передбачають і наявність інших ризиків, що можуть мати місце в такому договорі згідно законодавства (в тому числі і ризик дожиття застрахованої особи).

В цьому контексті також вважаємо за доцільне наголосити на тому, що внесення змін до порядку та правил нарахування винагороди страховим посередникам до вже діючого портфелю договорів страхування життя (який є чинним станом на сьогоднішній день та взаємовідносини за яким триватимуть) не вбачається можливим, оскільки виплату комісійної винагороди за цим портфелем було вже частково здійснено, та оскільки під цей портфель вже було сформовано страхові резерви виходячи із розміру долаткових

		<p>навантажень, закладених в тарифі, дійсному в редакції правил, станом на момент укладання договору страхування життя.</p>	
<p>МетЛайф</p> <p>Виплати страховим посередникам при укладанні довгострокових договорів страхування життя є нерівномірним упродовж строку дії договору.</p> <p>Встановлення нормативу витрат сулперчитиме МСФЗ, який встановлює принцип співвіднесення витрат і доходів страховика.</p> <p>Договори страхування життя, які передбачають ризик дожиття, як правило, є сукупністю ризиків, вартість кожного із них розраховується окремо за окремою актуарною методикою у Правилах страхування життя.</p> <p>Якщо буде встановлено методичу нормативу витрат, яка базуватиметься на частці нормативних витрат на ведення страхової справи, зазначеної у Правилах страхування, здійснити відповідні обчислення буде неможливо, оскільки страховики життя відокремлено зобов'язані вести податковий облік тільки за типами - договорами довгострокового страхування життя та іншими договорами страхування життя.</p> <p>Упродовж дії договору договору страхування незмінними обов'язково залишаються тільки основні ризики (смерть і дожиття), в той час, як можливе додавання і виключення додаткових ризиків (травми, госпіталізація, хірургія, інвалідність тощо).</p>	<p>Враховано по суті в доопрацьованій редакції пункту 3 та 6 проекту Методики.</p>		

У страховому портфелі Страховика можуть існувати договори страхування, укладені на підставі різних версій правил страхування життя, якими можуть бути встановлені різні нормативні витрати на ведення страхової справи.

Зазначені особливості виключають можливість застосування обмеження нормативу витрат на виплати страховим посередникам компаніями, які здійснюють страхування життя.

Тому, пропозиція від ПРАТ «МетЛайф» виключити добровільне страхування життя як вид страхування з Методики визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам (далі - Методика), оприлюдненої Нацкомфінпослуг 18 січня 2019 року.

У разі, якщо дана пропозиція не розглядається як прийнятна для Нацкомфінпослуг, враховуючи наведені вище аргументи з нашого боку, та з метою захищення інтересів індивідуальних клієнтів, які обрали страхування життя як єдиний спосіб додаткового недержавного пенсійного забезпечення та фінансового захисту себе та своїх близьких, пропонуємо виключити з Методики Договори добровільного страхування життя, які, додаткового до ризику смерті застрахованої особи, передбачають ризик дожиття до закінчення строку дії договору страхування та/або досягнення застрахованою особою визначеного договором віку.

Загальні зауваження до проекту розпорядження

ФСЦУ

За Методикою незрозуміло, які витрати податкова/нагляд включатимуть до сум виплат "іншим особам за послуги з укладення (пролонгації) договорів страхування". Ця категорія вказана окремо від страхових посередників, що може трактуватися дуже широко - актуарії за розрахунком тарифу для договору, скорверси по передстраховому огляду. Тоді на страхових посередників комісія зводиться до нуля.

Інститут страхових брокерів фактично зупинився на відмітці близько 60 компаній вже понад 10 років. **Це говорить про неадекватність державної політики в розвитку ринку брокерських послуг.** Введення нормативу на дохід посередників позначиться на брокерах у край негативно. Для страховика - це втрата широкої дистрибуції високопрофесійними фахівцями страхових продуктів, канал поширення страхової культури серед громадян і організації. Ця норма носить ВИКЛЮЧНО фіскальний характер, не несе НЯКИХ позитивних аспектів для учасників страхового ринку - як споживачів, так і страховиків, і страхових посередників, веде до погіршення умов ведення бізнесу брокерами і негативно відіб'ється на розвитку ринку страхування.

Не враховано

Абзацом третім підпункту 141.1.3 пункту 141.1 статті 141 Податкового кодексу України визначено, що фінансовий результат до оподаткування страховика збільшується на позитивну різницю між сумою будь-яких виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (пролонгації) договорів страхування та сумою нормативу витрат на виплати страховим посередникам, розрахованих за методикою, визначеною уповноваженим органом, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику. Положення Методики будуть застосовуватися для реалізації норм Податкового кодексу України і регулюватимуть діяльність страховиків-резидентів відповідно до пункту 2 проекту Методики.

Діяльність страхових брокерів не є предметом правового регулювання проекту Методики.

	<p style="text-align: center;">УФУ</p> <p style="text-align: center;">Щодо нелогічності і недоцільності прив'язування до нормативу витрат на ведення справи.</p> <p>Нелогічно і недоцільно передбачений пунктом 14.1.125-1 Податкового кодексу України норматив витрат на виплати страховим посередникам встановлювати на базі визначеного у страховому законодавстві поняття нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу. Відповідно до ст. 28 Закону України "Про страхування" поняття нормативних витрат на ведення справи стосується взаємовідносин страховика і страхувальника та використовується при розрахунку частини страхової премії, що повертається страхувальнику при достроковому припиненні договору страхування.</p>	<p style="text-align: center;">Не враховано</p> <p>Відповідно до статті 28 Закону України «Про страхування» у разі дострокового припинення дії договору страхування, крім договору страхування життя, за вимогою страхувальника страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору, з відрахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних витрат страхових сум та страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування.</p> <p>Відповідно до статті 10 Закону України «Про страхування» страхові тарифи при <u>добробільній формі страхування обчислюються страховиком актуарно (математично)</u> на підставі відповідної статистики настання страхових випадків, а за договорами страхування життя - також з урахуванням величини інвестиційного доходу, яка повинна <u>зачислятися у договорі страхування.</u> Конкретний розмір страхового тарифу визначається в договорі страхування за згодою сторін.</p> <p>Розмір нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, за</p>

		<p>добробільними видами страхування, як правило зазначається страховиками в правилах добровільного страхування за відповідним видом.</p> <p>Норматив на ведення справи за конкретним договором страхування включає в себе, в тому числі і витрати на виплату (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів страхування.</p> <p>Проте, в разі виплати страховиком винагород страховим посередникам та іншим особам за конкретним договором страхування, що перевищують норматив витрат на ведення справи, встановлений страховиком у правилах страхування за конкретним видом страхування, не буде порушенням законодавства, яке регулює страхову діяльність.</p> <p>Таким чином застосування в проекті Методики нормативу витрат на ведення справи, як граничної межі для витрат страховика на укладання (продовження) договорів страхування для цілей оподаткування страхової діяльності є доцільним.</p> <p>При цьому, проектом Методики для цілей оподаткування значення нормативу на ведення справи використовується не за договором страхування, а за видом страхування в цілому, таким чином не обмежуючи страховика щодо фактичних витрат на виплати винагород страховим посередникам та іншим особам за окремим договором страхування.</p>
--	--	--

<p>5. Розмір нормативу витрат на ведення справи за видами страхування визначається:</p> <p>1) за видами добровільного страхування – частка нормативних витрат на ведення справи у страховому тарифі, розрахована страховиком відповідно до законодавства та зазначена ним у правилах страхування, що зареєстровані Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України або Нацкомфінпослуг;</p> <p>(...)</p>	<p>УФУ</p> <p>Щодо різних значень нормативу на ведення справи у різних страховиків, наявності діапазонів значень.</p> <p>Правила страхування, в яких зазначається норматив витрат на ведення справи при розрахунку страхового тарифу мають різні значення у різних страховиків, а у страховиків життя такий норматив у правилах зазвичай не вказується. Також переважно в правилах визначено не одне конкретне значення нормативу, а ДІАПАЗОН таких значень. Як наслідок, при використанні різних значень для різних страховиків - створюється безпідставна дискримінація одних та створюються безпідставні привілеї для інших.</p>	<p>Враховано</p> <p>Викласти підпункт перший пункту 5 проекту Методики у такій редакції:</p> <p>5. Розмір нормативу витрат на ведення справи за видами страхування визначається:</p> <p>1) за видами добровільного страхування – максимальна гранична частка нормативних витрат на ведення справи у страховому тарифі, розрахована страховиком відповідно до законодавства та зазначена ним у правилах страхування, що зареєстровані Державною комісією з регулювання ринків фінансових послуг України або Нацкомфінпослуг. Якщо правилами страхування не встановлено розміру нормативних витрат на ведення справи, то він визначається у розмірі 20 відсотків.</p> <p>(...)</p>
	<p>УФУ</p> <p>Щодо підвищення корупційного ризику при рестрації Нацкомфінпослуг правил страхування.</p> <p>Значення нормативу витрат на ведення справи у конкретних Правилах страхування - є домовленістю страховика та Нацкомфінпослуг, що підвищує корупційний ризик (експертиза корупційних ризиків проекту Методики ще НЕ проводилась).</p>	<p>Не враховано</p> <p>Відповідно до частини третьої та четвертої статті 10 Закону України «Про страхування», страхові тарифи при добровільній формі страхування обчислюються страховиком актуарно (математично) на підставі відповідної статистики настання страхових випадків, а актуарними розрахунками можуть займатися особи, які мають відповідну кваліфікацію, яка підтверджується відповідним свідоцтвом.</p>

	<p align="center">УФУ</p> <p>Щодо комплексних договорів страхування без визначення частки премії окремо для кожного з правил страхування.</p> <p>Договір страхування може укладатись на базі двох-, трьох-, та більше правил, страхові премії, як правило, сплачуються однією сумою, без визначення частки премії окремо для кожного з Правил страхування.</p>	<p align="center">Не враховано</p> <p>Відповідно до Порядку складання звітних даних страховиків, затвердженого розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 03.02.2004 № 39 (у редакції розпорядження Нацкомфінпослуг від 04.09.2018 № 1521), зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 23.04.2004 за № 517/9116, страховик зобов'язаний вести облік страхових премій та страхових виплат за видами страхування окремо. Таким чином при укладанні комплексних договорів страхування, облік страхових премій ведеться страховиками окремо за кожним видом страхування.</p>
	<p align="center">УФУ</p> <p>Щодо неможливості обліку зобов'язань за ризиками для страховиків, які здійснюють страхування життя.</p> <p>Будь-який договір, який укладається компаніями страхування життя, вважатиметься страхуванням тільки одного виду страхування - страхування життя на підставі визначення статтею 6 Закону України Про страхування. Якщо буде встановлено методику нормативу витрат, яка базуватиметься на частці нормативних витрат на ведення страхової справи, зазначеної у Правилах страхування, здійснити відповідні обчислення буде неможливо, оскільки</p>	<p align="center">Не враховано</p> <p>Відповідно до Порядку складання звітних даних страховиків, затвердженого розпорядженням Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України від 03.02.2004 № 39 (у редакції розпорядження Нацкомфінпослуг від 04.09.2018 № 1521), зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 23.04.2004 за № 517/9116, страховик зобов'язаний вести облік страхових премій за договорами страхування життя окремо за типами договорів страхування життя залежно від умов та ризиків, які</p>

	<p>страховики життя відокремлено зобов'язані вести податковий облік тільки за договорами двох типів - договорами довгострокового страхування життя та іншими договорами страхування життя. Не існує зобов'язання вести облік страхових премій за ризиками, зазначеними у договорах.</p> <p>Також упродовж дії договору страхування життя незмінними обов'язково залишаються тільки основні ризики (смерть і дожиття), в той час, як можливе додавання і виключення додаткових ризиків (травми, госпіталізація, хірургія, інвалідність тощо).</p> <p>Крім того, у страховому портфелі можуть існувати договори страхування, укладені на підставі різних версій правил страхування життя, якими можуть бути встановлені різні нормативні витрати на ведення страхової справи.</p>	<p>передбачені конкретним договором страхування життя.</p>
	<p>УФУ</p> <p>Щодо значних адміністративних витрат на зміну облікової політики.</p> <p>Запровадження Методики без перехідного періоду, а відразу в поточному звітному періоді, потребує значних адміністративних витрат платників податку на зміну облікової політики, внутрішніх процедур, а також ПЕРЕУКЛАДАННЯ контрактів з посередниками та іншими особами. Ці додаткові адміністративні витрати страховика призведуть до зменшення бази оподаткування податком наприбуток.</p>	<p>Враховано (див. пункт 3 проекту розпорядження)</p>

	<p align="center">УФУ</p> <p>Щодо наявності різних каналів продажу при реалізації страхових продуктів, а також за окремими страховими продуктами.</p>	<p>Враховано по суті</p> <p>Відповідно до частини третьої та четвертої статті 10 Закону України «Про страхування», страхові тарифи при добровільній формі страхування обчислюються страховиком актуарно (математично) на підставі відповідної статистики настання страхових випадків. Загальні умови і порядок здійснення добровільного страхування визначаються правилами страхування, що встановлюються страховиком самостійно відповідно до вимог законодавства. При укладанні договорів страхування через різні канали продажу страховик повинен керуватись правилами страхування.</p> <p>Методикою визначено формулу розрахунку нормативу витрат страховика на виплати страховим посередникам в</p>
	<p>Не вирішує проект Методики і питання реалізації страхового продукту через різні канали продажу, оскільки нормативні витрати на ведення справи визначаються в Правилах страхування для страхового ПРОДУКТУ, а не каналу продажу. Передбачений проектом Методики підхід залишає невирішеними проблеми використання нормативних витрат на ведення справи у добровільному страхуванні життя, мікрострахуванні, банкострахуванні, реалізації із залученням інтернет-посередників.</p>	

	<p align="center">УФУ</p> <p>Щодо несправедливості підходу обраного в Методиці для новостворених страховиків та створення таким чином перешкод для нових інвесторів.</p>	<p>цілому за всіма договорами страхування.</p>
	<p>Концепція проекту Методики створює нерівні умови для ведення бізнесу для новостворених компаній, для яких витрати на виплати страховим посередникам не будуть балансуватись за рахунок «старого портфелю», а також для компанії, які запроваджують нові лінії бізнесу. Це закриває прихід на ринок нових інвесторів та розширення переліку класів страхування відповідно до законодавства ЄС, зокрема, запуск нових страхових продуктів таких, як пенсійні програми, медичне страхування, unit-linked тощо.</p>	<p>Не враховано</p> <p>Проектом Методики встановлюється порядок розрахунку страховиками нормативу витрат на виплати страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (прологації) договорів страхування шляхом визначення бази для розрахунку нормативу витрат страховика на виплати (винагороди) страховим посередникам та іншим особам.</p> <p>База для розрахунку нормативу витрат включає суму страхових платежів, одержаних страховиком протягом звітного періоду за всіма <u>договорами страхування та перестрахування</u>.</p> <p>Таким чином положення проекту Методики можуть бути застосовані, як до страховиків, які здійснюють діяльність на ринку страхування, так і до новостворених страховиків.</p>

Директор департаменту державного регулювання та методології нагляду на ринках фінансових послуг

Н. Леш

Повідомлення про оприлюднення допрацьованого проекту розпорядження Нацкомфінпослуг „Про затвердження Методики визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам“

28 Березня 2019, 17:50

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, повідомляє про оприлюднення допрацьованого проекту розпорядження Нацкомфінпослуг „Про затвердження Методики визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам“ (далі – проект розпорядження), який розроблено відповідно до підпункту 14.1.1251 пункту 14.1 статті 14 та абзацу третього підпункту 141.1.3 пункту 141.1 статті 141 Податкового кодексу України та на виконання пункту 20 Плану організації підготовки проектів актів, необхідних для реалізації Закону України від 23 листопада 2018 року № 2628-VIII „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів“, схваленого на засіданні Кабінету Міністрів України 18 грудня 2018 року.

Проект розпорядження допрацьований у зв'язку з надходженням зауважень та пропозицій від Міністерства фінансів України та учасників ринків фінансових послуг.

Реалізація положень проекту розпорядження дозволить розрахувати позитивну різницю між сумою будь-яких виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів страхування та сумою нормативу витрат на виплати страховим посередникам з метою визначення фінансового результату до оподаткування страховика та забезпечити реалізацію вимог Податкового кодексу України.

- [Проект розпорядження Нацкомфінпослуг „Про затвердження Методики визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам“](#)
- [Проект Методики визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам](#)
- [Протокол розбіжностей](#)
- [Порівняльна таблиця](#)
- [Аналіз регуляторного впливу](#)

Проекти регуляторних актів

- Повідомлення про оприлюднення проекту розпорядження Нацкомфінпослуг “Про затвердження Порядку електронної взаємодії Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, та учасників ринків фінансових послуг”
01.04.2019
- Повідомлення про оприлюднення схваленого проекту розпорядження Нацкомфінпослуг “Про затвердження Змін до деяких нормативно-правових актів щодо страхування майбутнього врожаю цукрового буряку з державною підтримкою від сільськогосподарських ризиків на весь період вирощування”
01.04.2019
- Повідомлення про оприлюднення допрацьованого проекту розпорядження Нацкомфінпослуг „Про затвердження Методики визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам”
28.03.2019
- Повідомлення про оприлюднення доопрацьованого проекту розпорядження Нацкомфінпослуг „Про затвердження Змін до Положення про Державний реєстр фінансових установ”
25.03.2019
- Повідомлення про оприлюднення проекту розпорядження Нацкомфінпослуг «Про затвердження Методичних рекомендацій щодо складання та заповнення юридичними особами - суб'єктами господарювання, які за своїм правовим статусом не є фінансовими установами, але мають визначену законами та нормативно-правовими актами Державної комісії з регулювання ринків фінансових послуг України або Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, можливість надавати послуги з фінансового лізингу, квартальної звітності з надання послуг з фінансового лізингу»
22.03.2019

Всі публікації

[Рекомендувати](#)[Поширити](#)[Твіт](#)

Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг

01001, м. Київ-1, вулиця Б. Грінченка, 3

Тел.: +38 (044) 234-39-46

Пов'язані матеріали, розміщені на сайті, належать Нацкомфінпослуг

Email: office@nfp.gov.ua

© Copyright 2017

АНАЛІЗ РЕГУЛЯТОРНОГО ВПЛИВУ
проекту розпорядження Національної комісії, що здійснює державне
регулювання у сфері ринків фінансових послуг «Про затвердження Методики
визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам»

I. Визначення проблеми

Верховною Радою України 23.11.2018 прийнятий Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів» (далі – Закон). Законом, зокрема, внесено зміни до статей 14 та 141 Податкового кодексу України (далі – Кодекс).

Так, підпунктом 14.1.125¹ пункту 14.1 статті 14 Кодексу впроваджено таке визначення, як норматив витрат на виплати страховим посередникам, що є гранично допустимою величиною будь-яких виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів страхування, встановленою для цілей цього Кодексу за методикою, визначеною уповноваженим органом, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Абзацом третім підпункту 141.1.3 пункту 141.1 статті 141 Кодексу визначено, що фінансовий результат до оподаткування страховика збільшується на позитивну різницю між сумою будь-яких виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів страхування та сумою нормативу витрат на виплати страховим посередникам, розрахованих за методикою, визначеною уповноваженим органом, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

На виконання положень Кодексу та з метою реалізації пункту 20 Плану організації підготовки проектів актів, необхідних для забезпечення реалізації Закону України „Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів”, схваленого на засіданні Кабінету Міністрів України 18.12.2018 (далі – План реалізації), Нацкомфінпослуг розроблено проект розпорядження „Про затвердження Методики визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам” (далі – проект розпорядження).

Прийняття проекту розпорядження дозволить страховикам реалізувати вимогу положень Кодексу щодо проведення розрахунку позитивної різниці між сумою будь-яких виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за

надані послуги щодо укладання (продовження) договорів страхування та сумою нормативу витрат на виплати страховим посередникам.

Відсутність встановленого порядку розрахунку нормативу витрат на виплати страховим посередникам порушує права страхових компаній щодо належного виконання вимог Кодексу в частині визначення фінансового результату до оподаткування з метою розрахунку та сплати податків у повному обсязі.

Крім того, положення проекту розпорядження спрямовані на вирішення таких проблемних питань на ринку страхування.

Протягом тривалого періоду є неприйнятною ситуація на ринку страхування, коли частка загальних витрат страховиків у валових страхових преміях, отриманих страховиками, перевищує 70%, що, як наслідок, негативно впливає на платоспроможність страховиків, оскільки страхові виплати страховики повинні здійснювати за рахунок власного капіталу, що може призвести в майбутньому до неплатоспроможності таких страховиків та визнання їх банкрутами.

У свою чергу середній розмір частки загальних витрат страховиків, які здійснюють обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів (далі – ОСЦПВВНТЗ) у валових страхових преміях, отриманих такими страховиками, становить 75%.

У 2018 році частка страховиків з критично високими показниками загальних витрат у валових страхових преміях, отриманих такими страховиками, становила 1/3 від загальної кількості страховиків, а в 2016 – 2017 роках – 1/2 страховиків від загальної кількості страховиків, що здійснюють діяльність з ОСЦПВВНТЗ.

Середній рівень загальних витрат страховиків у валових страхових преміях, отриманих за договорами страхування життя, становить 78%, а у 2016 році цей показник становив 92%.

У першу чергу така ситуація пов'язана з витратною політикою страховиків щодо укладання договорів страхування життя, коли винагорода страховим посередникам за такими договорами виплачується під час укладання договору страхування життя одноразово або зменшується з кожним наступним роком дії такого договору.

При цьому слід зазначити, що діючі регуляторні акти нерегулюють діяльності страховиків у частині витратної політики.

Відповідно до статті 28 Закону України «Про страхування», у разі дострокового припинення дії договору страхування, крім договору страхування життя, за вимогою страхувальника страховик повертає йому страхові платежі за період, що залишився до закінчення дії договору, з відрахуванням нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, фактичних виплат страхових сум та страхового відшкодування, що були здійснені за цим договором страхування.

Згідно зі статтею 10 Закону України «Про страхування», страхові тарифи при добровільній формі страхування обчислюються страховиком актуарно

(математично) на підставі відповідної статистики настання страхових випадків, а за договорами страхування життя – з урахуванням величини інвестиційного доходу, яка повинна зазначатися у договорі страхування. Конкретний розмір страхового тарифу визначається в договорі страхування за згодою сторін.

Розмір нормативних витрат на ведення справи, визначених при розрахунку страхового тарифу, за добровільними видами страхування, як правило зазначається страховиками в правилах добровільного страхування за відповідним видом.

Норматив на ведення справи за конкретним договором страхування включає в себе, в тому числі і витрати на виплату (винагороду) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів страхування.

Правилами страхування переважної більшості страховиків встановлено граничні значення нормативних витрат на ведення справи від 30 до 50% і тільки незначна частка страховиків зі страхування життя визначили граничні значення нормативних витрат на ведення справи в розмірі понад 50%.

Для обов'язкових видів страхування норматив витрат на ведення справи встановлено постановою Кабінету Міністрів України від 04.06.1994 № 358 «Про удосконалення механізму державного регулювання тарифів у сфері страхування» та Законом України «Про обов'язкове страхування цивільно-правової відповідальності власників наземних транспортних засобів».

Проте законодавством у сфері страхування не визначено правових наслідків сплати страховиком винагороди страховим посередникам за укладання договорів страхування або пролонгацію таких договорів у розмірі, що перевищує нормативні витрати на ведення справи такого страховика, нівелюючи той факт, що страховик фактично зменшує частину страхової премії, яка призначалась для виплати страхового відшкодування, або підтверджує те, що частка ризикової складової страхового тарифу завищена, а собівартість самого страхового ризику набагато нижча.

Разом із тим ситуація на ринку страхування суттєво покращилась після затвердження Нацкомфінпослуг нормативно-правових актів, якими було підвищено вимоги до порядку формування та розміщення страхових резервів та платоспроможності страховиків, а також інших системних заходів з боку Нацкомфінпослуг, що були спрямовані на збалансування витратної політики страховиків з метою забезпечення виконання ними майбутніх зобов'язань за договорами страхування.

За результатами аналізу діяльності страховиків за 9 місяців 2018 року, які на сьогодні здійснюють діяльність на ринку страхування, можна підсумувати, що середній рівень загальних витрат страховиків у валових страхових преміях, отриманих такими страховиками, за останні 3 роки знизився з 88% до 78%, в тому числі у страховиків, які здійснюють ОСЦПВНТЗ – з 83% до 75%.

Отже, врегулювання проблемних питань діяльності страховика в частині витратної політики шляхом прийняття проекту розпорядження є доцільним з точки зору принципів державного регулювання та нагляду на ринках фінансових послуг.

Враховуючи наведене, реалізація положень проекту розпорядження забезпечить виконання Плану реалізації та дозволить розрахувати позитивну різницю між сумою будь-яких виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів страхування та сумою нормативу витрат на виплати страховим посередникам з метою визначення фінансового результату до оподаткування страховика, а також забезпечить збалансування показників витратної політики страховиків, що сприятиме підвищенню їх платоспроможності і, як наслідок, забезпечить захист прав споживачів.

Основні групи (підгрупи), на які проблема справляє вплив:

Групи (підгрупи)	Так	Ні
Громадяни (споживачі фінансових послуг)		-
Держава	+	
Суб'єкти господарювання	+	
у тому числі суб'єкти малого підприємництва		-

Зазначена проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів, оскільки Кодексом передбачено, що фінансовий результат до оподаткування страховика збільшується на позитивну різницю між сумою будь-яких виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів страхування та сумою нормативу витрат на виплати страховим посередникам, розрахованих за методикою, визначеною Нацкомфінпослуг. Отже, ринок не регулює цього питання.

Проект розпорядження доопрацьований з урахуванням зауважень та пропозицій, що надійшли від Міністерства фінансів України та учасників ринків фінансових послуг.

II. Цілі державного регулювання

Метою державного регулювання, що безпосередньо пов'язана з розв'язанням проблеми, є:

прийняття регуляторного акта, який забезпечить виконання страховими компаніями вимог Кодексу;

врегулювання діяльності страховиків у частині формування збалансованої витратної політики;

зменшення частки загальних витрат страховиків у валових страхових преміях, отриманих такими страховиками.

III. Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей

Визначення альтернативних способів.

Серед способів досягнення цілі державного регулювання ринків фінансових послуг можна запропонувати такі альтернативні способи:

Види альтернативи	Опис альтернативи
<p>Альтернатива 1</p> <p>Збереження status quo</p> <p>Спосіб оцінюється як такий, що потребує вдосконалення</p>	<p>Збереження існуючого стану законодавства, яким не затверджено Методика визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам.</p> <p>Проблема не може бути розв'язана діючими регуляторними актами, оскільки Методика визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам не затверджена, що не узгоджується з нормами Кодексу.</p> <p>Відсутність затвердженого регуляторного акта порушує права страхових компаній щодо належного виконання вимог Кодексу у частині визначення фінансового результату до оподаткування з метою сплати податків у повному обсязі та подання Податкової декларації з податку на прибуток підприємств.</p>
<p>Альтернатива 2</p> <p>Прийняття регуляторного акта</p> <p>Спосіб оцінюється як такий, що забезпечує досягнення цілей державного регулювання</p>	<p>Затвердження Методики визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам є найбільш прийнятним, оскільки дозволить:</p> <p>забезпечити виконання вимог Кодексу шляхом встановлення порядку розрахунку страховиками нормативу витрат на виплати страховим посередникам;</p> <p>врегулювати діяльність страховиків в частині формування збалансованої витратної політики;</p> <p>забезпечити захист прав споживачів.</p> <p>Отже, проблема може бути розв'язана прийняттям регуляторного акта.</p>

За запропонованими альтернативними способами досягнення цілей державного регулювання страхової діяльності вигоди та витрати за кожною альтернативою для сфер інтересів держави та суб'єктів господарювання становлять:

Оцінка впливу на сферу інтересів держави:

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Існуючий стан законодавства не забезпечує виконання вимог Кодексу. Вигоди відсутні.	Недосконалість чинного законодавства призводить до виникнення проблем у діяльності страховиків, що зумовлює необхідність державного регулювання. Відсутність додаткового врегулювання призводить до виникнення проблем у частинні розрахунку фінансового результату страховика до оподаткування в повному обсязі. Бюджетні витрати Нацкомфінпослуг на адміністрування та застосування заходів впливу до страховиків за результатами розгляду звернень громадян становлять 853 098, 45 грн.
Альтернатива 2	З прийняттям регуляторного акта будуть виконані вимоги Кодексу та забезпечено збалансування витратної політики страховиків.	Бюджетні витрати Нацкомфінпослуг на адміністрування та застосування заходів впливу до страховиків за результатами розгляду звернень громадян після прийняття регуляторного акта становитимуть 463 640,46 грн.

Оцінка впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання:

Показник	Великі	Середні	Малі	Мікро	Разом
Кількість суб'єктів господарювання, що відповідають під дію регулювання одиниць	0	271*	0	0	271
Питома вага групи у загальній кількості, відсотків	0%	100%	0%	0%	100%

* кількість суб'єктів господарювання станом на 30.09.2018

Сфера інтересів суб'єктів господарювання:

Вид альтернативи	Вигоди	Витрати
Альтернатива 1	Існуючий стан законодавства не забезпечує виконання вимог Кодексу. Вигоди відсутні.	Часові витрати суб'єктів господарювання полягають у наданні відповідних пояснень у зв'язку з розглядом скарг, що надходять до Нацкомфінпослуг на таких страховиків. Затрати коштів суб'єктів господарювання полягають у наданні документів та пояснень на вимогу Нацкомфінпослуг, виконання застосованих до такого страховика заходів впливу з боку Нацкомфінпослуг (більшість заходів впливу застосовуються у зв'язку з порушенням вимог законодавства щодо платоспроможності страховика і становлять на одного суб'єкта господарювання на рік – 177 700 грн.)
Альтернатива 2	Проект розпорядження дозволить страховикам розрахувати позитивну різницю між сумою будь-яких виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів страхування та сумою нормативу витрат на виплати страховим посередникам з метою визначення фінансового результату до оподаткування страховика.	Часові та матеріальні витрати суб'єктів господарювання полягають у проведенні навчання працівників для визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам і становитимуть на одного суб'єкта господарювання на рік – 1690 грн.) Сплата до Державного бюджету України податку на прибуток підприємств у разі розрахунку позитивної різниці між сумою будь-яких виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів страхування та сумою нормативу витрат на виплати страховим посередникам у середньому на одного новоствореного страховика становить 25 468 грн.
Сумарні витрати за альтернативами		Сума витрат, гривень
Альтернатива 1. Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємництва згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці "Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього		Оціночне 177 700,00

підприємства, які виникають внаслідок дії регуляторного акта").	
Альтернатива 2. Сумарні витрати для суб'єктів господарювання великого і середнього підприємства згідно з додатком 2 до Методики проведення аналізу впливу регуляторного акта (рядок 11 таблиці "Витрати на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємства, які виникають внаслідок дії регуляторного акта").	Оціночне 27 158,00

IV. Вибір найбільш оптимального альтернативного способу досягнення цілей

Рейтинг результативності (досягнення цілей під час розв'язання проблеми)	Бал результативності (за чотирибальною системою оцінки)	Коментарі щодо присвоєння відповідного бала
Альтернатива 1	1	При цій альтернативі не будуть розв'язані проблеми, визначені в розділі I цього аналізу регуляторного впливу
Альтернатива 2	3	Альтернатива повною мірою забезпечує розв'язання проблеми, визначеної у розділі I цього аналізу регуляторного впливу.

Рейтинг результативності	Вигоди (підсумок)	Витрати (підсумок)	Обґрунтування відповідного місця альтернативи у рейтингу
Альтернатива 1	Відсутні	Відсутні	Рейтинг 1 бал присвоєний у зв'язку з тим, що альтернатива не забезпечує затвердження Методики визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам, що призводитиме до порушення прав суб'єктів господарювання. Держава, встановлюючи вимоги до суб'єктів господарювання щодо розрахунку фінансового результату страховика, не забезпечує прийняття відповідних регуляторних актів, які встановлюють порядок такого розрахунку.

Альтернатива 2	Вигодами є створення механізму, який врегулює питання визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам.	Сплата до державного бюджету додаткових сум податку на прибуток підприємств.	Рейтинг 3 бали присвоєний, оскільки при цій альтернативі будуть враховані всі інтереси суб'єктів господарювання та розв'язано проблему, визначену в розділі I цього аналізу регуляторного впливу.
----------------	--	--	---

Рейтинг	Аргументи щодо переваги обраної альтернативи/причини відмови від альтернативи	Оцінка ризику зовнішніх чинників на дію запропонованого регуляторного акта
Альтернатива 1	При цій альтернативі розв'язання проблеми, визначеної в розділі I цього аналізу регуляторного впливу, є неможливим.	Неприйняття регуляторного акта призведе до невиконання страховиками вимог Кодексу щодо визначення фінансового результату до оподаткування страховика відповідно до вимог Кодексу та недоотримання коштів Державним бюджетом України.
Альтернатива 2	Саме ця альтернатива повною мірою забезпечує розв'язання проблеми, визначеної в розділі I цього аналізу регуляторного впливу, оскільки застосування норм податкового законодавства до страховиків у яких розмір витрат на винагороду посередникам та іншим особам перевищує показник нормативу витрат на ведення справи, встановлений такими страховиками в правилах страхування, або показник за обов'язковими видами, встановлений законодавством, буде мати позитивні наслідки з точки зору захисту прав споживачів та забезпечить додаткові надходження до Державного бюджету України.	На запровадження регуляторного акта може вплинути такий зовнішній чинник, як перерозподіл повноважень державного регулювання фінансової діяльності від Нацкомфінпослуг до НБУ та НКЦПФР, що передбачено проектом Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо консолідації функцій із державного регулювання ринків фінансових послуг» (реєстр. №2413а від 20.07.2015), який вніс на розгляд Верховної Ради Президент України.

Під час проведення оцінки альтернативних способів досягнення цілей обрано альтернативу 2: затвердження Нацкомфінпослуг Методики визначення

нормативу витрат на виплати страховим посередникам відповідно до Кодексу. Обрана альтернатива повною мірою забезпечує розв'язання проблеми, визначеної в розділі I цього аналізу регуляторного впливу.

V. Механізми та заходи, які забезпечать розв'язання визначеної проблеми

Проблема, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, вирішується шляхом встановлення порядку розрахунку страховиками нормативу витрат на виплати страховим посередникам. Для розв'язання зазначеної проблеми розроблено проект регуляторного акта, що забезпечить:

- реалізацію страховими компаніями вимог Кодексу;
- врегулювання діяльності страховиків у частині формування збалансованої витратної політики;
- зменшення частки загальних витрат страховиків у валових страхових преміях, отриманих такими страховиками.

VI. Оцінка виконання вимог регуляторного акта залежно від ресурсів, якими розпоряджаються органи виконавчої влади чи органи місцевого самоврядування, фізичні та юридичні особи, які повинні проваджувати або виконувати ці вимоги

Розрахунок витрат на одного суб'єкта господарювання великого та середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта, наведено в додатку 1 до цього регуляторного акта та бюджетних витрат Нацкомфінпослуг на виконання вимог регуляторного акта з адміністрування та регулювання суб'єктів великого та середнього підприємництва наведено в додатку 2 до цього регуляторного акта.

VII. Обґрунтування запропонованого строку дії регуляторного акта

Строк дії регуляторного акта – постійно з дня набрання ним чинності.

Регуляторний акт набирає чинності з першого дня кварталу, наступного за кварталом, у якому здійснюється його офіційне опублікування.

Строк дії регуляторного акта необмежений. На запровадження регуляторного акта може вплинути такий зовнішній чинник, як перерозподіл повноважень державного регулювання фінансової діяльності від Нацкомфінпослуг до НБУ та НКЦПФР, що передбачено проектом Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів щодо консолідації функцій із державного регулювання ринків фінансових послуг» (реєстр. № 2413а від 20.07.2015), який вніс на розгляд Верховної Ради України Президент України.

VIII. Визначення показників результативності дії регуляторного акта

Показниками результативності дії регуляторного акта є:

1) кількість суб'єктів господарювання, на які поширюватиметься дія регуляторного акта.

Кількість суб'єктів господарювання, на які поширюється дія регуляторного акта, станом на 30.09.2018 – 271 страхова компанія;

2) розмір надходжень до державного та місцевих бюджетів і державних цільових фондів, пов'язаних з дією акта.

Дія регуляторного акта пов'язана з надходженнями до державного та місцевого бюджетів, які становлюватимуть за прогностичними показниками 25 468 грн;

3) розмір коштів і час, що витратимуться суб'єктами господарювання, пов'язаними з виконанням вимог регуляторного акта.

Часові та матеріальні витрати суб'єктів господарювання полягають у проведенні навчання працівників для визначення нормативу витрат на виплати страховим посередникам і становитимуть на одного суб'єкта господарювання на рік 1690 грн;

4) рівень поінформованості суб'єктів господарювання з основних положень акта. Рівень поінформованості суб'єктів господарювання є високим.

Інформування суб'єктів господарювання забезпечуватиметься шляхом розміщення регуляторного акта на офіційному веб-сайті Нацкомфінпослуг у мережі Інтернет після його державної реєстрації.

Якісними показниками результативності є:

5) виконання суб'єктами господарювання вимог регуляторного акта під час укладання та пролонгації договорів страхування.

Висновок щодо цього показника можна буде зробити за результатами застосування його норм на практиці;

6) кількість укладених договорів страхування.

Висновок щодо якісних показників регуляторного акта можна буде зробити за результатами застосування його норм на практиці.

IX. Визначення заходів, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності дії регуляторного акта

За дотриманням вимог регуляторного акта здійснюватиметься контроль як складова частина державного регулювання та нагляду за діяльністю страховиків.

Базове відстеження здійснюватиметься через рік з дня набрання чинності розпорядженням шляхом опрацювання статистичних даних.

Повторне відстеження здійснюватиметься через два роки після набрання чинності розпорядженням.

Періодичне відстеження здійснюватиметься раз на три роки, починаючи з дня виконання заходів з повторного відстеження шляхом порівняння показників із аналогічними показниками, що встановлені під час повторного відстеження.

Метод проведення відстеження результативності – статистичний.

Вид даних, за допомогою яких здійснюватиметься відстеження результативності, – статистичні.

Аналіз регуляторного впливу підготовлено департаментом державного нагляду та методології на ринках фінансових послуг Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг (м. Київ-001, вул. Б. Грінченка, 3, 590-57-13).

Голова Нацкомфінпослуг

І. Пашко

ВИТРАТИ

на одного суб'єкта господарювання великого і середнього підприємництва, які виникають внаслідок дії регуляторного акта (альтернатива 2 прийняття проекту регуляторного акта)

Порядковий номер	Витрати	За перший рік	За п'ять років
1	Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо, гривень	1690*	-
2	Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів), гривень	25 468**	-
3	Витрати, пов'язані із веденням обліку, підготовкою та поданням звітності державним органам, гривень	-	-
4	Витрати, пов'язані з адмініструванням заходів державного нагляду (контролю) (перевірок, штрафних санкцій, виконання рішень/приписів тощо), гривень	-	-
5	Витрати на отримання адміністративних послуг (дозволів, ліцензій, сертифікатів, атестацій, погоджень, висновків, проведення незалежних/обов'язкових експертиз, сертифікації, атестації тощо) та інших послуг (проведення наукових, інших експертиз, страхування тощо), гривень	-	-
6	Витрати на оборотні активи (матеріали, канцелярські товари тощо), гривень	-	-
7	Витрати, пов'язані із наймом додаткового персоналу, гривень	-	-
8	Інше (уточнити), гривень	-	-
9	РАЗОМ (сума рядків: 1 + 2 + 3 + 4 + 5 + 6 + 7 + 8), гривень	27 158	-
10	Кількість суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на яких буде поширено регулювання, одиниць	271	-

11	Сумарні витрати суб'єктів господарювання великого та середнього підприємництва, на виконання регулювання (вартість регулювання) (рядок 9 x рядок 10), гривень	7 359 818	-
----	---	-----------	---

Розрахунок відповідних витрат на одного суб'єкта господарювання

Вид витрат	У перший рік	Періодичні (за рік)	Витрати за п'ять років
Витрати на придбання основних фондів, обладнання та приладів, сервісне обслуговування, навчання/підвищення кваліфікації персоналу тощо	1690	-	-
Вид витрат	Витрати на сплату податків та зборів (змінених/нововведених) (за рік)		
Податки та збори (зміна розміру податків/зборів, виникнення необхідності у сплаті податків/зборів)	25 468		

* 3 метою ознайомлення з основними положеннями проекту Методики розрахунку нормативу витрат на виплати страховим посередникам за експертними оцінками Української федерації забезпечення необхідні одноразові витрати на підвищення кваліфікації персоналу у розмірі 1690 грн. на одного страховика.

Після набрання чинності запропонованого регуляторного акту Нацкомфінпослуг для страховиків можуть бути проведені додаткові безкоштовні семінари щодо практичного застосування норм Методики.

** За даними сайту Forinsurer (<https://forinsurer.com/news/18/04/12/35915>) у 2017 році страховиками сплачено податку на прибуток у розмірі 45 млн.грн. За прогностичними показниками щодо загальних надходжень (не тільки за результатами оподаткування діяльності страховиків) до Державного бюджету України в зв'язку з прийняттям проекту Закону «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо покращення адміністрування та перегляду ставок окремих податків і зборів» такі надходження складатимуть 15 млн.грн. Отже, максимальне значення надходжень до Державного бюджету України від суб'єктів господарювання за результатами застосування положень Закону буде становити 53 330 грн. Від одного суб'єкта. Разом з тим за прогностичними даними Нацкомфінпослуг фінансовий результат до оподаткування страховика збільшуватиметься на позитивну різницю між сумою будь-яких виплат (винагород) страховим посередникам та іншим особам за надані послуги щодо укладання (продовження) договорів страхування та сумою нормативу витрат на виплати страховим посередникам у новостворених страховиків. Станом на 30.09.2018 до Державного реєстру фінансових установ було включено 4

новостворених страхових компаній. Отже, такі надходження від страховиків за експертними оцінками становитимуть 25 468 грн на рік від одного суб'єкта.

A handwritten signature in black ink, consisting of a series of loops and a long horizontal stroke extending to the right.

БЮДЖЕТНІ ВИТРАТИ
на адміністрування регулювання для суб'єктів великого і середнього підприємництва

Розрахунок витрат на адміністрування регулювання здійснюється окремо для кожного відповідного органу державної влади чи органу місцевого самоврядування, що залучений до процесу регулювання.

Державний орган, для якого здійснюється розрахунок адміністрування регулювання: Нацкомфінпослуг

Процедура регулювання суб'єктів великого і середнього підприємництва (розрахунок на одного типового суб'єкта господарювання)	Планові витрати часу на процедуру	Вартість часу співробітника органу державної влади відповідної категорії (заробітна плата)	Оцінка кількості процедур за рік, що припадають на одного суб'єкта	Оцінка кількості суб'єктів, що підпадають під дію процедури регулювання	Витрати на адміністрування регулювання (за рік), гривень
1. Облік суб'єкта господарювання, що перебуває у сфері регулювання	-	-	-	-	-
2. Поточний контроль за суб'єктом господарювання, що перебуває у сфері регулювання, у тому числі:					
камеральні	-	-	-	-	-
виїзні	-	-	-	-	-
3. Підготовка, затвердження та	5 год	132,83	1,84*	271**	

опрацювання одного окремого акта про порушення вимог регулювання	2 год	132,83	1,84*	271**	
4. Реалізація одного окремого рішення щодо порушення вимог регулювання	-	-	-	-	-
5. Оскарження одного окремого рішення суб'єктами господарювання	-	-	-	-	-
6. Підготовка звітності за результатами регулювання	-	-	-	-	-
7. Інші адміністративні процедури (уточнити):	-	-	-	-	-
Разом за рік	7 год	132,83	1,84*	271**	463 640,46***

* За 2018 рік Нацкомфінпослуг на ринку страхування складено 499 актів про правопорушення, отже на одного суб'єкта господарювання приходить 1,84 процедури.

** Кількість суб'єктів господарювання станом на 30.09.2018

*** За умови застосування заходів впливу до усіх суб'єктів господарювання. Заходи впливу застосовуються в середньому до 4 страховиків щодо порушення вимог до платоспроможності в зв'язку з недотриманням збалансованої витратної політики, отже сума бюджетних витрат на адміністрування становитиме на рік – 6843,4 грн. та на п'ять років – 34 217 грн. відповідно.